

[J. S. Foget.]

over for Faareholderne en Forpligtelse til at sørge for, at de har noget at føde Moderfaarene med. Dette Ansvar vil Ministeren overhovedet ikke anerkende, og det finder jeg forkert. Jeg fremhævede det i Forbindelse med den Tildeling, der er foretaget til Industrien. Jeg mener, at naar man fra Statens Side forlanger af Faareholderne, at de skal undlade at slagte — nu er det altsaa indskrænket til Gimmerlammene — paa Grund af, at der skal skaffes Uld til Befolkningen, har man ogsaa en samfundsmæssig Pligt til at sørge for, at de har noget at føde Faarene med. Jeg savner i Loven en Bestemmelse om et særskilt Kvantum til Faareavlerne, det, de har anmodet om, og jeg finder det urimeligt, at man har tildelt Industrien, Bryggerierne og Spritfabrikationen, et saa stort Kvantum, naar man undlader at afsætte de ca. 6 Tons, der skulde bruges til Faareavl.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Der er den store Forskel, at de, der fremstiller Øl og Spiritus, slet intet Korn har at bruge til det Øjemed, hvis der ikke bliver udskrevet noget til dem, medens de, der har Faar, selv har Landbrugsbedrift, hvor de ikke alene har Korn, men selvfølgelig ogsaa andre Foderemner.

Til det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange vil jeg sige, at jeg skal gerne undersøge, om der er Mulighed for at fordele den Smule Hønsfoder, saaledes som det ærede Medlem foreslaar.

Axel B. Lange: Den højtærede Landbrugsminister har glemt at besvare to Spørgsmaal, som jeg stillede, og jeg vil derfor gerne gentage dem. Spørgsmaalene var: Mener den højtærede Landbrugsminister, at det er en rigtig Fremgangsmaade, man har benyttet, at kræve, at de handlende for at faa Del i denne Fordeling skulde indmelde sig i Statens Foderstofkontrol, det vil sige tvinge dem væk fra de private Virksomheder, som hidtil har ført Kontrollen, og mener den højtærede Landbrugsminister, at det er rimeligt, hvis Ordningen opretholdes, at tvinge Folk til mod deres Vilje at melde sig ind i Andelsforeninger for at faa Del i denne Fordeling?

J. S. Foget: Jeg vil kun tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Faareholdere saa godt som altid er Folk paa den allerdaarligste Jord, og at de har Faarene gaaende paa Udmarker og paa Steder, hvor der faktisk ikke kan dyrkes

noget af Betydning. De er derfor, tror jeg, fuldstændig lige saa daarligt stillede som Industrien, naar de skal skaffe ekstra Foder til den ekstra Besætning, som man fra Statens Side paatvinger dem.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget glemmer, at der nu er indført den Bestemmelse i Forslaget, at saadanne Folk har Lov til at købe i fri Handel af Landmændene. Det har Spiritus- og Ølfabrikanterne ikke. *(J. S. Foget: Saa lav det omvendt!).* Det ærede Medlem mener, at vi skulde lave det omvendt, men det bliver ikke muligt for nogen Landmand at købe Korn, hvis han skal til at konkurrere med Øl- og Spiritusindustrien om Købet af Korn, thi for Industrien betyder Prisen paa en Tønde Korn naturligvis ikke nær saa meget, som den gør for Landmanden; derfor bliver det umuligt for Landmanden at købe Korn.

Til det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange vil jeg gerne sige, at jeg ikke tidligere har modtaget noget Forslag, som man mente der var Mulighed for at gennemføre, og som var bedre end det, der er gennemført; derfor er dette gennemført. Det er rigtigt, at det er bedre, hvis man kan fordele til dem alle sammen, selv om det er et meget ringe Kvantum, men det er ogsaa det, jeg vil forsøge paa at gøre. Efter hvad det ærede Medlem selv sagde, er Fortjenesten saa ringe, at det ikke rigtig er til at forstaa, at man kan komme i saa voldsomt Oprør, fordi det ikke er muligt, at alle kan komme til at handle med dette Foder.

Axel B. Lange: Det er ikke blot et Spørgsmaal om Fortjeneste. Det er ogsaa et Spørgsmaal om, hvorvidt en Række Virksomheder skal sættes helt uden for den sædvanlige Omsætning og sættes ud af den Forbindelse, de har med deres Kunder. Det er nemlig det allerværste ved Sagen, at en Mand, som ikke kan faa denne Vare hos sin sædvanlige Købmand, maaske vil blive tvunget til at melde sig ind i en Andelsforening for at faa den Part, der tilkommer ham. Det betyder ikke, at han er tvunget ind i Andelsforeningen for dette ene Køb, men det vil sige, at han maaske er bundet til at gøre alle sine Indkøb af disse Varer i vedkommende Andelsforening i 5 Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.*

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.